

'DeNuvis' abre el calendario de invierno de 'Fires i Festes'

Lleida
REDACCIÓ

El próximo 4 de noviembre, de aquí a quince días, Fira de Lleida acoge una nueva edición del certamen DeNuvis, el salón dedicado a las ofertas profesionales relacionadas con las grandes celebraciones familiares, como las bodas, comuniones y bautizos. Y con ella se inicia el *calendario de invierno* de la revista *Fires i Festes*, cuyo número dos salió a la

calle con motivo de la Fira de Sant Miquel y las Festes de Tardor, pero que mantiene su vigencia editorial gracias al acuerdo al que llegó con Fira de Lleida, que incluye la distribución de parte de los 24.000 ejemplares de la publicación en cada uno de los certámenes que celebra a lo largo de la temporada.

De esta manera, cada acción ferial tiene su espacio en la revista en las páginas que explican su histo-

ria y la razón de ser de cada una de las propuestas. A DeNuvis le seguirá LleidAntic y Cucalòcum para cerrar el año. La revista también explica las diferentes ferias previstas hasta la próxima primavera, cuando tiene previsto publicarse el tercer número.

A parte de las actividades de Fira de Lleida, *Fires i Festes* -editada por Fregola Impresor, editor de los programas de fiestas de la Paeria de los años 2014 y 2015-también informa de las actividades del Parc Científic i Tecnològic de Lleida y completa su oferta informativa con artículos de fondo sobre la historia de los fuegos artificiales y de la Verge Blanca de l'Acadèmia.

La publicación, cuyos contenidos coordina el periodista Paco Castillo, se completa con colaboraciones de J. Carles Balasch, Xavi Manau, Joan Busqueta, Marçal Borrell y el ilustrador Ermengol.

FOTO: / Portada del número 2 de la revista dedicada a las fiestas locales

VOLTA PEL MÓN AMB LA SEU VELLA

TANIT GONZÁLEZ & JORDI MERCADÉ

Amb els desfavorits de Ferrer / 43

ANANTAPUR (ÍNDIA)

Continuem el nostre viatge per la famosa, misteriosa i mística Índia... Ens hem adonat que després d'estar viatjant un llarg període per països aliens al nostre, hi ha un punt on hem oblidat que estàvem fora de casa. Tot allò que va ser nou i diferent és converteix en familiar. A l'Índia això no és així, ens recorda a cada moment que estem en un país totalment diferent, en un lloc on tot és possible i sovint sembla impossible, res és estable i tot està en continu canvi, on res sembla rutinari sense importar el temps que hi portis aquí...

Diuem que aquest país gegant no et deixa indiferent, que l'estimes o l'odies. Inclús hi ha persones que diuen que en un mateix dia la pots arribar a odiar o estimar cinc vegades. L'Índia no es visita, es viu. És el blanc i el negre en el mateix lloc, riquesa i pobresa, vida i mort, silenci i soroll, dolç i amarg, fosc i llum; tots els contrastos que existeixen al món els hem trobat aquí, convivint dia a dia i fent-nos adonar que els extrems oposats són parts del mateix i que no podrien existir l'un sense l'altre. Hem estat moltes vegades aclaparats, emocionats, enfadats, agraïts, indignats; entenent, però, que tot té al mateix temps un bell ordre, ritme i d'alguna manera, sentit.

Sheeba Baddi / amb la Seu Vella a la fundació Vicente Ferrer a Anantapur

Una de les millor maneres que vam trobar per aprofundir en la cultura i la realitat d'aquest país fou visitar la Fundació Vicente Ferrer (FVF). Gent que vam conèixer pel camí ens havien parlat molt bé i finalment hem tingut la sort de poder compartir-hi uns dies; ens han tractat de meravella i ens hem sentit com a casa!

FVF és una ONG compromesa amb el procés de desenvolupament i transformació dels estats de Andhra Pradesh i Telangana, així com de les comunitats més vul-

nerables i en risc d'exclusió. Aquí hem apreciat i viscut de primera mà com Vicente Ferrer va ser capaç, en un país on el sistema de castes està vigent, de transmetre el seu compromís per eradicar les desigualtats i mobilitzar les consciències, alhora que involucra a les persones en el seu propi canvi, apostant pels més desfavorits com els *dalit* o intocables, la casta més baixa del país. Les persones de la seva organització realment creuen en el projecte que va crear i estan molt involucrades en ell.

Allí vam conèixer a Sheeba Baddi, de 39 anys, natural d'Anantapur. Treballa al Departament de Relacions Públiques i principalment acompanya a la gent que ve a visitar els diferents projectes de les comunitats i als infants apadrinats. La Sheeba, com altres dels seus companys i companyes, parla un català perfecte que ens ha deixat perplexes.

A la Sheeba, el que més li crida l'atenció de la Seu Ve-

lla és que sembla molt neta! Comenta que, quan la mira, li atrau molt que sigui tant alta i espigada en el punt més alt de la ciutat, i li

crea curiositat per saber quines vistes es poden veure des d'allà dalt. Destaca el seu color, les belles muralles i que tingui verd al seu voltant. Comenta que està molt ben planificada tota la distribució

dels espais del Conjunt Monumental del Turó. Es mostra curiosa per la història de la Seu Vella, i comenta que li encantaria saber què va passar allí dintre. "Mai he vist res semblant, m'encantaria anar a visitar-la", ens diu entre somriures.

Ha sigut molt enriquidor veure amb la valentia i coratge que entre tots plegats tiren endavant tots els interessantíssims projectes socials. Una agradable sorpresa també fou que per uns dies podíem sentir-nos com a casa, barrejant per sopar un curry amb un bon pa amb tomàquet i oli d'oliva, al bell mig de l'Índia!

AMB EL SUPORT:

La **Mañana**

